

Bilag til Bet. o. Lovf. om Laan til Boligforeninger.

2. Raadets Forslag om Laan til Boligbyggeri i Byerne var — saavel af Sikkerhedshensyn som af administrative Hensyn — begrænset til Kommuner eller Boligforeninger. Det vil neppe være praktisk gørligt at knytte Gennemførelsen af den her foreslaaede Ordning til Kommunerne eller til Centralorganer som Boligforeninger eller lign. Det Retsforhold, der stiftes, maa, ligesom naar det drejer sig om Oprettelse af Husmandsbrug, indgaas direkte mellem Staten og vedkommende Laantager.

For at forenkle Ordningens Gennemførelse finder man det imidlertid rigtigst, at de Organer, der medvirker ved Gennemførelsen af Husmandslovgivningen, ogsaa medvirker ved Gennemførelsen af nærværende Ordning, og i det hele, at Laansøgeren gaar frem paa samme Maade som foreskrevet i Husmandslovgivningen, d. v. s., at Laansøgeren ved egen Hjælp eller ved Kommunens Bistand søger at finde en egnet Grund og, naar en saadan er fundet, indsender Andragende til Kommunalbestyrelsen, ledsaget af de fornødne Oplysninger og af en Plan over Husets Opførelse og de dertil medgaaende Udgifter. Andragendet maa videresendes af Kommunalbestyrelsen til Amtshusmandskommissionerne, der med en saa vidt mulig samlet Oversigt videre-sender den til Statens Jordlovsudvalg, der afgiver den endelige Indstilling til Landbrugsministeren.

3. Det er Raadets Tanke, at det skal være overladt til den enkelte Laansøger selv at bestemme, hvorledes han ønsker Huset indrettet, men at Husene i Almindelighed skal rumme 2 Værelser, Køkken og Gang, et Værelse paa Loftet samt et Udhus til Vaskerum, Brændselsrum, Hønselus og Kloset.

Raadet har angaaende Spørgsmaalet om, til hvilket Beløb Opførelsesudgifterne for et saadant Hus kan sættes, forhandlet med den Arkitekt, der er tilsynsførende med Husmandshusene i Københavns og Frederiksborg Amter, Arkitekt R. Rasmussen. Arkitekten har anført, at Spørgsmaalets Besvarelse er afhængig af flere Faktorer

„som f. Eks. *Byggestedet*, der baade ved Arbejdsløn og Materialpriser og ikke mindst ved eventuelle Bygningslove og lign. i høj Grad er bestemmende for Opførelsesomkostningerne, *Laanenes Amortisationstid*, hvorefter Bygningernes Soliditet og Varighed maa rette sig, og som derfor ogsaa indvirker paa Byggesummen. Varigheden er tillige i højeste Grad afhængig af den større eller mindre Samvittighedsfuldhed, hvormed Bygningerne kan forventes at blive *vedligeholdte*. Sidstnævnte Forhold kan vanskeligt fremhæves stærkt nok.“

For saa vidt Husene opføres med almindelig Byggemaade (Hulmur, Tegltag), jævnt ordentligt, men i øvrigt uden enhver fordyrende, ikke strengt nødvendig Detaille, mener Arkitekt Rasmussen, at Huse af den førnævnte Størrelse vil kunne opføres for nedennævnte Summer:

Paa Landet i de dyrere Egne paa Sjælland og Landsdele med lignende Pristal.....	5 000—5 500 Kr.
Paa Landet i Landsdele med lavere Priser.....	4 000—4 500 —

Ud fra disse Oplysninger og for at være paa den sikre Side med Hensyn til Husenes Soliditet regner man derfor med en Maksimumsudgift, i Forhold til hvilken der kan ydes Laan, paa 6 000 Kr., hvorved bemærkes paa den ene Side, at der ikke vil være noget til Hinder for, at vedkommende Laantager kan ofre lidt mere paa Huset af egne Midler, hvis han er i Stand dertil, paa den anden Side, at det forudsættes, at der ved Ydelsen af Laan tages Hensyn til Prisniveauet i de forskellige Egne af Landet, saaledes at Maksimumsllaanet kun ydes, hvor dette er paakrævet. Husenes Jordtilliggende, der tænkes anvendt til Hønselhold, Dyrkning af Havebrugsprodukter eller lign., skal almindeligvis udgøre 2 000—3 000 m². Det maa forventes, at et Jordtilliggende af den Art vil kunne give Laantageren en passende Fritidsbeskæftigelse og navnlig nogen Beskæftigelse under Arbejdsløshedsperioder, og at han gennem en hensigtsmæssig Benyttelse af sit Jordtilliggende vil kunne opnaa en Biindtægt, hvorved de ham paahvilende Afgifter af Huset vil kunne nedbringes. Paa den anden Side er Jordtilliggendet ikke saa stort, at Salget af Jordens Frembringelser vil kunne være nogen Gene for de egentlige Erhverv.

4. Man foreslaar, at Staten laaner hele Beløbet til Grundens Erhvervelse, og at dette Laan forrentes, men ikke afdrages, saaledes at Staten som eneste Prioritetshaver vil have afgørende Indflydelse paa Dispositioner over Grunden.